

216

1622. Σύμβαση ίδρυσης χωριού (νοταριακή πράξη). Χανιά.

Χ ρ ύ σ α Μ α λ τ έ ζ ο υ, «Σύμβαση ίδρυσης χωριού στὴν Κρήτη (1622)», *Ἀριάδνη* 5 (1989), σ. 358-360.

1622, 1 Μαρτίου

«... Ἐστοντας και ο πανοσητοτατος εν νηερομοναχος παπα Υερεμνας Καλαφατις, το παρον υκονομος, αλη φοραν να υτανε στο αυτον μοναστηριον να εκαμε γραφη με τον Γαβριλη Μουσουρον, Γηοργυ, Κοστα, Μανολη, τα πεδηα του, και με τον Σταματη, Γυοργυ, Μηχαλη Μουσουρυ, αδερφη, και με τα πεδηα τοννε, κατα τιν εξουσηα οπου του ηχε δοσμενη ο πανοσητοτατος εν ηερομοναχος κηρ Μαραρνος Καμαροτος, υγουμενος του ανοθεν μοναστηριου, οπου εκυνον τον καιρον ευβρυσκετον εδεπα, με την οπηαν γραφη λεση προς τον εδοκε ολον τον τονπον και χαραφηα κρασμενα Βρακους, με κοντετζιον να κατηκησουν υσστερμενον χρονους τρις και να καμουση χορυον και να πλερονουση νομια και να κανουση ζευγαρες, οσαν και τους αλους χοριτες του Στηλου, και ονσανα σε κυνη την γραφη λεση και φενετε υπο χυρος του κυρ Μανολη Σκορδηλη, του νοταριου. απου τους οπηους Μουσουρους δεν επηγασην να κατηκυσουσην ος εδα παρα ο Σταματης και Γηοργυς ο Βρακις και υ ετερυ εμυνασην στον Σφαλαμα και εκοπη υ γραφη δηα λογου τοννε. και τον παρον, πεθενοντας, τα πεδηα του Γαβρυλη να τεληονσου ολον εκυνον που εμυλη υ προτη γραφη, επαρακαλεσαν τον αυτον υκονομον να τους ατζεταρλε παλη στον τονπον και να τοννε σημαδεψη, εκι οπου υχα να καμου τον χορυον, δηοντη δεν εμπορεσασην ος εδα να τον καμουσην δηα πολα τοννε αμποδησματα. δηα τουτον τιν σημερον ο αυτος υκονομος, με την προτη και ηστερυ εξουσηαν οπου εχυ, κοντεταρετε να τζυ βαλη στον τονπον και ουτος ομαδη με τον αφεντη τον Ηοανη Δροσαν, τον πητροπον, εσημαδεψασην και εσταληκοσασην ολη την κορυφη του τοπου, δηα να γενη τον χορυον και νανε πασαν αδερφοσηνη στη μηναν μερεαν, ηγουν ο Γυοργυς και Κοστας να κτησου ανατηα του σπητηου, οπου εχυ αρχυνησμενον ο Μανολης, αδερφος - στου, και ουτος η κατεβασηα πασανος να κτηζη στη μια μερεαν, μα να καμουση στη μεση του χορυου την ορδηναρυαν στρατα, οσαν να οιταν δηον καρτερυαν αφεντηκα και οσες κατηκες θελουση γενη ατζη απου τους ανοθεν, οσαν και απου τα πεδηα και κληρονομους στουνε, να πλερονου τεσ σηνηθεκες ρεγαγηες, σαν και τζυ αλους χοριτες του μοναστηριου. και ξεκαθαριζοντας και υ ανοθεν Γυοργυς, Κοστας και Μανολης να εχουση καμομενες τζυ κατηκνεστονε και να κατυκησουση στο τοπον στερμενον χρονους δηου προτους ερχομενους, αλεος υ γραφη ετουτη να οινε κομενη. κανοντας τιν μυρασηα να παρυ και υ χυρα του ποτε Αλεξαντρου τον μερτικον τζυ. και οπηος εναντηυθη υς σε κανένα καιρον σε οτη ενε γραμενα ανοθεν, γυ να πυραξυ τους αλους, να υνε παρατας ευγαλμενος απου τον τοπον και ζυγομενος, απομενοντας υπου την σημερον του μαναστηριου το μερτηκον που εκρατη ο Μηχαλης Μουσουρος ποτε Κοστας, μουζουρυον δεκαενεαν υμιση, να τα δοση ο ανοθε οικονομος οτηνος θελη, δηοτης ο αυτος Μυχαλης δεν νεμπυκε στη μπαρουσαν γραφυ, αληθος οτε θεληση να εμπη να γρυκατε και ατος με τους αλους εδηκους τζυ ξεκαθαροσηνες, ος ανοθεν ...».